

Teema 4. Luonto muuttuvassa maisemassa

FAKTAT L8. Merimetso (*Phalacrocorax carbo*)

Metsot kuuluvat pelikaanilintuihin.

Merimetso kasvaa metrin korkuiseksi, sillä on tumma höyhenpeite ja pitkä pyrstö ja kaula. Pitkän nokan kärjessä on alaspäin kääntynyt koukku. Itämeressä pesii vain merimetson alalaji (*Phalacrocorax carbo sinensis*). Se on muuttolintu, joka viettää talvet Keski- ja Etelä-Euroopassa, vaikkakin jotkut päättävät jäädä eteläiselle Itämerelle.

Merimetso elää lähes yksinomaan kaloilla. Se pyydystää sellaisia kaloja, joita on eniten ja joita saa helpoiten kiinni. Tämän takia sen ravinto vaihtelee suuresti vuodenajan ja paikan mukaan. Yleisesti sen ravintoon kuuluu särki, ahven, kivinilikka, kolmipiikki, silli ja kiiski. Merimetso syö noin 500 grammaa kalaa päivittäin. Se on taitava sukeltaja. Merimetsot kalastavat usein ryhmässä.

Merimetso pesii suurempina tai pienempinä yhdys-

kuntina sekä kalliolla että puissa. Merimetsojen asuttamat puut kuolevat vähitellen merimetsojen jätösten takia. Merimetsonaaras munii maaliskuussa 3-4 vaalean sinivihreää munaa, joita molemmat vanhemmat hautovat. Poikaset jättävät pesän neljän viikon ikäisinä, mutta oppivat lentämään vasta kuukautta myöhemmin.

Merimetsoja on mahdollisesti pesinyt Ruotsissa jo 900-luvulla. 1800-luvulla merimetsoa vainottiin niin rajusti, että se hävisi maasta. Noin 40 vuotta myöhemmin laji palasi. Merimetsokanta on kasvanut ja lisääntynyt nopeasti Etelä- ja Keski-Ruotsissa sekä pitkin Norlannin rannikkoa 1980-luvun lopulta ja 1990-luvun alusta lähtien. Ruotsin merimetsokanta on kasvanut noin 340 merimetsoparista (vuonna 1975) noin 45 000 merimetsopariin (vuonna 2006). Ensimmäinen pesintä Suomen rannikolla huomattiin vuonna 1996, ja nyt merimetsokanta koostuu pitkälti yli 10 000 parista.

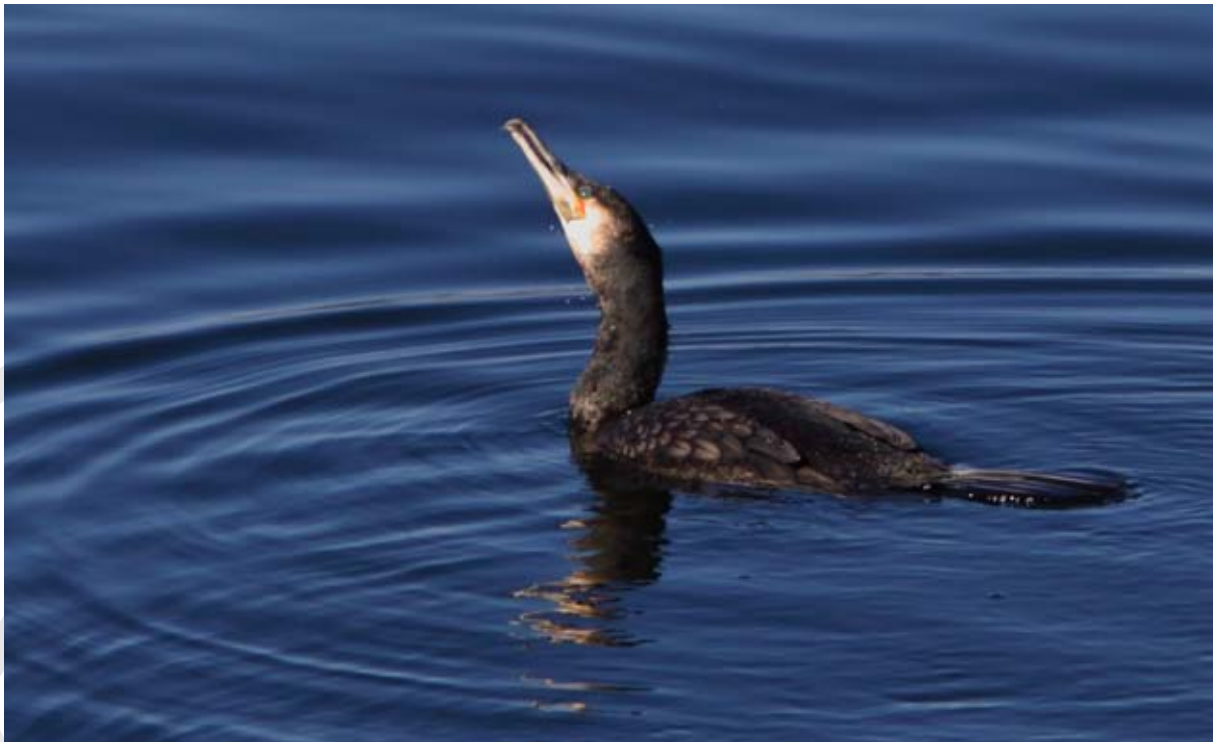

Foto: Kurt Holmqvist.

Merimetso.

Foto: Kurt Holmqvist.

Foto: Patricia Rodas/Dragos Alexandrescu.